

Patrik Lindenfors om Tro och vetenskap

Claphaminstitutets lögner om evolutionsteorin

Publicerad: 2010-02-24, Uppdaterad: 2012-07-07

Om författaren:

Patrik Lindenfors forskar i evolutionsbiolog vid Stockholms universitet och författare till den uppmärksammade boken "Gud finns nog inte".

De allra mest okunniga angreppen på evolutionsteorin har länge fört en tynande tillvaro i Sverige. I USA är de däremot vanligare. Där finns kreationister som hävdar att bananen bevisar att Gud skapade världen åt människorna eftersom den är så unikt anpassad till människans hand och mun, samt har ett praktiskt skyddande skal. (Dessa människor har tydligen aldrig sett en ananas, eller en vild banan - vår banan är framavlad av människor.)

I och med den (uppenbarligen felbetecknade) "tankemedjan" Claphaminstitutets bildande har denna typ av kreationism nu dock fått vokala företrädare i Sverige. I en artikel betitlad "Darwin måste få ifrågasättas" går de till storms mot vad de anser vara några av evolutionsteorins "ikoner".

Redan i titeln går det fel - och då har man inte hunnit långt på vägen - för Darwin ifrågasätts dagligen på tusentals universitet runt världen. Ära och berömmelse väntar nämligen på den som lyckas slå hål på evolutionsteorin och presentera en bättre förklaring av organismernas mångfald. Vi vet nu att Darwin hade rätt på förvånansvärt många punkter, men inte alla. Darwin hade till exempel fel i fråga om hur egenskaper nedärvs. Själva evolutionsteorin står dock fortfarande vetenskapligt stadigt.

De tre artikelförfattarna ("fellows"?) vid Claphaminstitutet har läst en amerikansk evolutionskritisk bok och blivit så begestrade att de beslutat sig att skriva om boken på Newsmill samt i den oberoende kristdemokratiska tidningen Hemmets Vän. Boken heter "Icons of Evolution" och är skriven av Jonathan Wells, som förutom att vara kreationist även är medlem i Moonsekten och aktiv förnekare av att HIV-viruset skulle orsaka AIDS.

Den här boken har blivit hårt kritiserad i USA, bland annat på grund av att den innehåller försåtligt felaktiga tolkningar av forskningsresultat och för att den citerar kända forskare helt ur sitt sammanhang. Denna kritik har tydligen gått de tre författarna spårlöst förbi, för de väljer att basera hela sin evolutionskritik på tre av de tio exempel Wells ger i sin bok.

Haeckels embryon.

Claphamfellowsen beskriver korrekt Ernst Haeckels teori om att organismer spelar upp sin

evolutionära utveckling under fosterutvecklingen "genom att passera de adulta formerna av sina föregångare". De har också rätt i att det inte finns någon evidens för att denna teori skulle vara riktig och att evolutionsbiologer är medvetna om detta.

Haeckel hade helt enkelt fel. Detta har vi vetat ganska länge nu.

Det betyder dock inte att det inte finns intressanta kopplingar mellan fosterutvecklingen och vår evolutionära historia. Till exempel så utvecklas ofta anpassningar som uppkommit senare under evolutionen också senare under fosterutvecklingen. Valar har i vissa fosterstadier ben och armar vartefter dessa tillbakabildas. Likaså har människor både gälbågar och svans under delar av sin fosterutveckling, Den här typen av observationer är komplett omöjliga att förklara utan evolutionsteorin.

Men framförallt står och faller inte evolutionsteorin med om Haeckel hade fel eller rätt. Vill man testa sanningshalten i evolutionsteorin får man göra andra typer av observationer, andra typer av experiment. Till exempel räcker det med att gräva fram ett människoskelett ur geologiska lager från dinosauriernas tid.

Darwins finkar

Artikelförfattarna beskriver forskning om Darwins finkar och refererar då till en studie av Peter Grant i Science 1992 som "verifierade finkarnas ökade näbbstorlek under perioder av torra på dessa öar i Stilla havet." Sen påpekar man mycket riktigt att detta inte var en enkelriktad förändring, att anpassningen till förändrade livsbetingelser fortsatte även efter denna rapport.

Som evolutionsbiolog väntar man förgäves på att de ska berätta fortsättningen på historien - för det är en fantastisk historia att berätta. Makarna Peter och Rosemary Grant har spenderat hela sina yrkesaktiva liv på Galapagos med att dokumentera Darwinfinkarnas evolution. Peter Grant har publicerat mängder med artiklar både tillsammans och var för sig - samt sex böcker - om sin forskning. De har med denna forskning gett oss en unik inblick i hur den evolutionära processen fungerar på flera plan. Forskningen om näbbarnas längd är bara en liten del.

Och så refererar Claphamfellowarna till en enda artikel och försöker falsifiera evolutionsbiologin genom den? Att de har mage!

Genetiska studier av bananflugor

Claphamfellowsen beskriver även ett exempel från den omfattande genetiska forskning som sker på bananflugor. Bananflugor är av flera skäl en bra organism att studera genetik på. Det går till exempel att avla fram fyrvingade bananflugor från normalt tvåvingade flugor. Den här förändringen har gett molekylärbiologer unika insikter i hur så kallade hox-gener fungerar.

Eftersom de nya vingarna inte fungerar bra och de fyrvingade bananflugorna således inte överlever i sin normala miljö menar författarna att de fyrvingade bananflugorna är en evolutionär återvändsgränd.

Som om någon påstått något annat?

Det här är bananflugor framavlade för att studera genetik, inte för att studera evolutionära anpassningar, då hade man gått tillväga på helt annat sätt. Dessutom hade bananflugornas förfäder fyra vingar - anpassningen hos bananflugor är förlusten av ett vinpar. Historiskt sett vet vi redan att fyrvingade bananflugor är en evolutionär återvändsgränd. Det är inte det som

är poängen med experimentet.

Claphaminstitutets sätt att argumentera på är komplett oärligt. Antingen kan artikelförfattarna sin evolutionsbiologi - i så fall ljuger de. Eller så är de dåligt inlästa - och då undrar man varför i hela friden de överhuvudtaget ger sig på att skriva en artikel i ämnet?

Patrik Lindenfors (30 artiklar)

84 kommentarer I kommentarsfältet har kommentatorn juridiskt ansvar för sina inlägg.

Bra artikel. Men, eftersom tokstollarna på Clapham (mfl likasinnade) inte är mottagliga för logik, vetenskap eller sunt förnuft, så talar man för döva öron.

För övrigt lite kul det där att vad som skulle fälla evolutionsteorin, vore ett människoskelett från dinosaurietiden. Var det inte någon som svarade ungefär så här på frågan vad som skulle bevisa att Intelligent Design hade rätt, "en fosil av en gråsparv från kambrioperioden!" Och det kan väl inte vara så himla svårt att leta fram, eller...?

[f](#) [t](#) [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #51 Mayo, 2010-02-24, 14:58

Ja, ett utmärkt bemötande av en ohederlig kreationistisk artikel, som egentligen inte ens förtjänar att bemötas!

Det påstås av vissa att stolliga uttjtelser av den typ som Clapham-gänget framför är tämligen harmlösa -- men det håller jag inte med om.

Avsikten med den typ av desinformation som dessa ljusskygga element försöker torgföra är i förlängningen att vrida klockan tillbaka -- att skapa ett samhälle där sanningen inte fastställs genom undersökning av verkligheten, utan genom grävande i religiösa urkunder!

Så har vi haft det här i Europa under medeltiden och även senare (ta tex. Galileos konflikt med Kyrkan då han hävdade att jorden rör sig kring solen) -- och ett sådant samhälle vill vi INTE ha tillbaka!

[f](#) [t](#) [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #52 Kai Virihaur, 2010-02-24, 15:03

En är docent i kirurgi den andre i gynekologi och den tredje i anesthesiologi, all tre stoltserar med anknytning till Sahlgrenska Akademin och Göteborgs Universitet.

Man kan bara hoppas att den stolliga artikeln gör så pass nytta att den sår tvivel i folks allmänna auktoritetstro. Att vara docent är vanligen i Sverige en vetenskaplig kompetensmarkering, människan skall ha doktorerat och forskat. Men i dag när det är populärt kan det kanske vara så att de använder denna titel i en av dess engelska betydelse, speciellt då amerikansk: A lecturer or tour guide in a museum or cathedral.

[f](#) [t](#) [Permalänk](#) | [Anmäl](#) #53 Klerken, 2010-02-24, 15:40